

Stavads trækken linjen tilbage til bl.a. Huset Mandag Morgens rapport. Den viser jo netop det, vi kan nævne i festtaler, men som også er meget håndgribeligt, nemlig at vi faktisk har nogle fælles værdier i det nordiske samarbejde, og det er selvfølgelig også væsentligt at få sagt det i denne debat.

Kl. 19.45

Jeg må også sige tak til hr. Søren Espersen for hans positive bemærkninger om Bornholm, om det baltiske og om den styrkede rolle i det nordiske samarbejde med Grønland og Færøerne.

Så nævnte hr. Søren Espersen to konkrete ting om Sverige. Den ene var noget om det svenske valgsystem, og der må jeg altså henvise til et svar, som jeg tidligere har sendt over til hr. Søren Espersen, hvor man altså bare må konstatere, at alle OSCE-lande i Københavnsdokumentet fra 1990 har forpligtet sig til at invitere observatører til valg på nationalt plan. Det er alle forpligtede til – også Sverige.

Men beslutningerne om, hvor OSCE ønsker at sende valgobservatører hen, træffes altså af det, der hedder ODIHR. Det er OSCE's kontor for demokratiske institutioner og menneskerettigheder, som ligger i Warszawa. Det er dem, der bestemmer, om de vil sende valgobservatører et bestemt sted hen, og der gælder selvfølgelig ikke nogen særbehandling af Sverige i den sammenhæng.

Til den anden ting, som hr. Søren Espersen nævner om svenske statsborgeres adgang til sociale ydelser, må jeg altså sige, at også for mig at se er det i sidste ende et spørgsmål om det, der er det helt centrale i det nordiske samarbejde, noget af det, vi netop er glade for og fremhæver, og som hr. Søren Espersen også selv fremhæver, nemlig den fri bevægelighed mellem grænserne, og der kan vi jo ikke skelne mellem én type svensk statsborger og en anden type svensk statsborger.

Jeg kan ikke se, hvordan hr. Søren Espersens bekymring på nogen rimelig ikkediskriminatorisk måde skulle kunne imødekommes. Det er ikke, fordi jeg ikke kan høre, hvad det er, hr. Søren Espersen spørger om, og hvad det er for en bekymring, hr. Søren Espersen har, men jeg kan simpelt hen ikke se, at man på den ene side kan være glad for det, der er kernen i det nordiske samarbejde, og på den anden side løse det problem, som hr. Søren Espersen mener at se.

Fru Bente Dahl konstaterer også, at det er godt at være midt i en reformproces, men siger så, at hun især er bekymret for kulturområdet.

Der noterer jeg mig, at fru Bente Dahl samtidig siger, at alle, og jeg forstod, det var alle i Nordisk Råds Kulturudvalg, er enige om, at det ikke kan fortsætte som i dag. Så langt, så godt. Der er altså enighed om, at noget skal ske.

Det handler jo også om, at inden for kulturområdet må man bare konstatere, at administrationen af de forskellige kulturprojekter æder en stadig større del af de penge, der er, og det er selvfølgelig uhensigtsmæssigt, hvis det netop er indholdet i det nordiske kulturelle samarbejde, man er optaget af.

Så kan jeg jo godt høre, at der har været en vis utilfredshed med processen, og jeg mener også at vide, at kulturministeren i sidste uge var i samråd i Kulturudvalget herhjemme om det. Det kan være, at det er det mest rigtige forum at fortsætte den mere detaljerede diskussion om det, men jeg vil bare sige, at så vidt jeg kan forstå, har man den 31. marts, den 15. juni diskuteret det, og den 26. oktober kommer man med et mere konkretiseret forslag. Så forstår jeg også, at der alene i maj måned blev holdt ni dialogmøder med repræsentanter for kulturinstitutioner og kulturliv. Så man kan i hvert fald ikke sige, at dialogen ikke har været der.

Man må også sige, at der lægges op til, at der skal etableres et nordisk kulturforum, og at der skal etableres et nordisk fagligt kulturelt netværk. Der synes jeg altså, at jeg igen må sige, at grundlæggende ser det nu ud for mig, som om ganske mange ting er i gang, men jeg kan så forstå, at der er nogen usikkerhed om, hvad konsekvensen af det her bliver, og det vil jeg gå ud fra at kulturministeren adresserer til det mere konkretiserede udspil, der altså ventes den 26. oktober.

Hr. Kristen Touborg siger så omvendt til slut i sin tale, at han glæder sig over, at der sker fremskridt i det nordiske inden for bl.a. kultur, miljø og grænsehindringer, og det er jeg jo glad for er hans konklusion.

Så kan jeg også høre, at hr. Kristen Touborg efterlyser, hvor kulturen blev af i redegørelsen. Men jeg kan dog henvise til, at på side 20 i redegørelsen står der faktisk ganske meget om, hvad det er visionen, der skal ske på kulturområdet. Så det er ikke glemt.

Så spørger hr. Kristen Touborg helt konkret om, hvad der bliver fremmet på miljø- og sundhedsområdet. Der kan jeg sige, at noget af det, vi diskuterer videre frem, også efter det danske formandskab, i det nordiske samarbejde på mil-